

"מלאכים" בשלג

"הה! כמה טוב להיות שוב בבית" אמר רני סמרטוטני לבובות, כשהוא פושט את רגליו לפני תנור הצעצוע הקטן ומשפשף את זרועות הבד שלו, כאילו מחמם אותן.

כל הבובות צחקו מרני סמרטוטני כי ידעו שבתנור הקטן לא בערה אש אף פעם, כל הזמן שהוא היה בחדר הבובות. וזה היה כבר הרבה זמן.

"אנו שמחות שחזרת אלינו הביתה" אמרו הבובות לרני סמרטוטני "חסרת לנו מאוד, מאוד."

"ובכן" אמר רני סמרטוטני כשהוא מחזיק את ידיו מעל התנור ומשפשף אותם שוב "גם אתם חסרתם לי, ומאוד רציתי שתהיו יחד איתי ושתשתתפו בהנאות ושמחתי. ואז, כשרני סמרטוטני החזיק עדיין את ידיו מעל התנור, דוד קלאם שאל אותו מדוע הוא עושה זאת.

רני סמרטוטני חיך והתיישר בכיסאו. "בעצם" אמר "לא שמתי לב מה אני עושה. כל כך הרבה זמן ייבשתי את צמר הגפן שאצלי בפנים עד שזה נעשה כמעט הרגל." "האם היית רטוב כל כך הרבה זמן, רני סמרטוטני" שאלה הבובה הצרפתייה.

"כמעט כל הזמן" ענה רני סמרטוטני "תחילה ממש נטפו מים ממני ואחר כך קפאתי מקור." "קפאת!" קראו כל הבובות במקהלה. "אכן כך!" צחק רני סמרטוטני "תראו כאן" והוא קפל את שרוול והראה להן איפה יד הסמרטוט שלו תוקנה. "זה היה קרע של ממש" אמר.

"וי, וי! איך קרה לך דבר כזה? על מסמר?"
שאלה חנה, הבובה ההולנדית.
"כפור!" ענה רני סמרטוטני.

הבובות התקבצו סביב רני סמרטוטני ובדקו
את הקרע שעל ידו. "עכשיו כבר הכל בסדר"
צחק "אבל הייתן צריכות לראות אותי כשזה
קרה. קפאתי לחתיכת קרח אחת קשה,
וכשצילה ניסתה לכופף את ידי לפני שהיא
הפשירה לגמרי, נשמע 'פופ' והיא התפוצצה.
ואז שמו אותי בקערת מים חמים עד שצמר
הגפן שבתוכי נמס, ואחר כך תלו אותי מעל
התנור, שם אצל סבתא."

"אבל איך קרה שנרטבת וקפאת?" שאלה
רותי סמרטוטני.

"שם, מעבר לדרך, מול ביתה של סבתא, יש
בריכה יפה" הסביר רני סמרטוטני "בקיץ
מלבלבים שם פרחים יפים על הגדות
וצפרדעים ירוקות קטנות יושבות על עלי
שושני מים ומקרקות כל הלילה. והכוכבים
קורצים לבבואות שלהן המשתקפות במים
השקטים.

כשבאתי עם צילה לבקר את סבתא היא
פגשה אותנו במזחלת, כי האדמה הייתה
מכוסה בשלג. לפני הבריכה היפה היו לקרח
ומכוסים בשמיכת שלג לבנה ורכה. זה היה
יפהפה!" סיפר רני סמרטוטני.
"סבתא הכינה מזחלת חדשה לצילה, אדומה
עם חישוקים מבריקים.

אחרי שביקרנו קצת אצל סבתא, יצאנו
לבריכה כדי לגלוש. זה היה משעשע מאוד, כי
בקצה הבריכה עומדת גבעה קטנה ואפשר
לגלוש ממנה ולנסוע לאורך כל הבריכה כמו
חץ מקשת.

צילה בכוונה סיבבה את המזחלת כך ששנינו
היינו נופלים ממנה וגולשים על גבינו בשלג
וקרח.

ואז צילה הראתה לי איך עושים "מלאכים"
בשלג רך!"

"ספר, ספר לנו רני סמרטוטני" קראו כל
הבובות.

"זה פשוט מאוד" אמר רני סמרטוטני "צילה
נשכבת על השלג על גבה ואחר כך שמה את

ידיה מעל ראשה והניעה אותם בחצי מעגל
לצדדיה, ככה" ורני סמרטוטני נשכב על

הרצפה והראה לבובות איך עושים זאת.
"ואז, אחרי שקמה, נראה בשלג עקבות של
כל גופה, ובמקום בו הניעה את הידיים, נראה
משהו כמו כנפיים של מלאכים."
"זה בוודאי היה נראה כמו מלאך" אמר דוד
קלאם.
"נכון, זה היה יפה מאוד" סיפר רני סמרטוטני.

"ואז צילה עשתה הרבה 'מלאכים' כאלה כי
היא השכיבה אותי מספר פעמים בשלג
והניעה את ידי. וכמובן מהנפילה מהמזחלת
ועשיית ה'מלאכים' נעשינו שנינו רטובים
מאוד. וצמר הגפן שלי שבפנים ספג מים
ונעשיתי כבד מאוד.

ואז סבתא יצאה לפני הבית וב'אוהוו' חזק
קראה לצילה לבוא לאכול סופגניה. צילה,
שחשבה שהיא תחזור מיד, השאירה אותי על
המזחלת ורצה לסבתא. ואני נשארתי די
הרבה זמן ונעשיתי קשה מאוד ושמעתי איך
צמר הגפן שלי עושה צליל 'טיק-טיק' כשהוא
מתחיל לקפוא.

כך שכבתי על המזחלת עד שקיעת השמש.
שתי ציפורים באו והתיישבו על המזחלת,
כשהן מדברות אלי בשפת הציפורים שלהן,
ואני ראיתי איך השמיים במערב נעשים
תחילה בצבע אדום זהוב, אחר כך אדום סגול
ובסוף כחול, כאשר השמש נעלמה אחרי
הגבעות.
זמן מה היה חושך אבל אחר כך שמעתי

מישהו שבא דרך השלג ויכולתי לראות את האור הצהוב של פנס. זו הייתה סבתא.

היא משכה את המזחלת חזרה לבית שלה, אבל לא הרגישה בכלל שאני שוכב שם, עד שהגיעה למטבח. אז היא הרימה אותי והכניסה פנימה. 'הוא קשה כמו קרש' אמרה לצילה כשהגישה אותי לידיה. צילה לא אמרה ששכחה לחזור לקחת אותי, אבל אחר כך

נודע לי שזה קרה כי היא הייתה כל כך רטובה. סבתא החליפה את כל הבגדים, הגרביים והנעליים שלה ולא הסכימה שהיא תצא שוב לשחק בחוץ. בכל אופן" סיכם רני סמרטוטני "צילה ניסתה לכופף את הזרוע שלי וזו, שהייתה כבר כולה כמו קרח, התפוצצה. וכך זה היה כל הזמן כשהיינו אצל סבתא. אבל אני רציתי מאוד שגם אתן תהיו שם, כי זה היה משעשע מאוד." רני סמרטוטני שוב התכופף מעל התנור הקטן ושפשף בחוזקה את ידיו. דוד קלאם ניגש לסל הניירות והוציא כמה פיסות ניר צהוב ואדום. הוא שם אותן בתוך התנור כאילו להבות שבוקעות ממנו. כל הבובות צחקו בנחת. אבל רני סמרטוטני הפסיק לשפשף את ידיו, תפס את רותי סמרטוטני במותניים והתחיל להסתובב איתה במהירות סביב כל חדר הבובות כל כך מהר, שאף אחד מהם לא הרגיש שהם בדלת החדר. ואז הם התגלגלו

למטה במדרגות וצחקו בקול עד שנפלו לרגלי
המדרגות.

רותי סמרטוטי הרימה את החצאית שלה
ורצה מהר חזרה, כשרני סמרטוטי מנסה
ללא הצלחה להשיג אותה.
"הידד לרותי סמרטוטי" קרא רני סמרטוטי
"היא ניצחה!"

